

Til § 8.

De foretagne ændringer i stk. 1-4 er alene af sproglig karakter.

Bestemmelsen i udkastets § 8, stk. 5, om udfærdigelse af en instruks for det kommunale brandmandskab er ikke medtaget i forslaget, idet det efter justitsministeriets opfattelse må være tilstrækkeligt, at der udfærdiges instruks for brandinspektørerne. Det er dog en selvfølge, at kommunalbestyrelserne uden hjemmel i loven kan udfærdige en sådan instruks, hvis det anses som påkrævet.

Justitsministeriet har ikke fundet tilstrækkelig begrundelse for at medtage bestemmelsen i udkastets § 9 om udtagelse af reservemandskab. Et sådant mandskab skulle efter betænkningen kun anvendes ved meget store og omfattende brande. Det vil imidlertid ikke være muligt at gennemføre selv en nødtørftig uddannelse af et talmæssigt stort mandskab, der kun yderst sjældent skal træde i funktion, og et mandskab, der ingen uddannelse har, vil ikke være til større gavn.

Til § 9.

Bestemmelsen svarer til kommissionsudkastets § 10 med den ændring, at det overlades justitsministeren at træffe bestemmelse om indførelse af obligatorisk uddannelse.

Til § 10.

Bestemmelsen svarer til kommissionsudkastets § 11 med uvæsentlige ændringer.

Til § 11.

Bestemmelsen træder i stedet for kommissionsudkastets § 13.

Justitsministeriet er af den opfattelse, at spørgsmålet om brandvæsenets uniformering egner sig bedst til administrativ løsning og har derfor i forslaget optaget en bestemmelse om, at justitsministeren skal kunne fastsætte regler for uniformering af brandvæsenets personale.

Bestemmelsen i udkastets § 14 om en protokol indeholdende en liste over brandmandskab og materiel og rapport over afholdte øvelser og udrykninger er ikke medtaget i forslaget, idet justitsministeriet finder, at bestemmelser herom naturlig hører hjemme i brandvedtægten.

Til § 12.

Bestemmelsen svarer uændret til udkastets § 15.

Til § 13.

Bestemmelsen i § 13 om kommunernes pligt til at sørge for tilstrækkelig vandforsyning til brandslukning svarer til kommissionsudkastets § 16.

Ifølge udkastets stk. 3 skulle brandinspektøren mindst 2 gange årligt personligt eller ved en af kommunalbestyrelsen godkendt stedfortræder foretage eftersyn af brandhaner og vandforsyningssteder og foranledige forefundne mangler afhjulpet. Justitsministeriet har ment det forsvarligt at overlade den nærmere ordning af dette eftersyn til kommunalbestyrelsen, og forslaget indeholder derfor kun en bestemmelse om, at brandhaner og vandforsyningssteder skal efterses mindst 2 gange årligt.

Ifølge udkastets stk. 5 skulle brandhaners og vandreservoirers anbringelsessteder i sognekommunerne godkendes af amtmanden efter forhandling med vedkommende sogneråd og distriktsbrandinspektør. Også på dette punkt har justitsministeriet fundet det forsvarligt at forenkle den administrative ordning, således at anbringelsen alene skal godkendes af den særlig sagkyndige myndighed, distriktsbrandinspektøren.

Til § 14.

Bestemmelsen svarer til kommissionsudkastets § 17, stk. 1 og 2.

Bestemmelsen i udkastets § 17, stk. 3, om offentliggørelse af alarmeringsplanen er ikke medtaget i forslaget. Justitsministeriet er enig med kommissionen i, at det er vigtigt, at publikum er bekendt med, hvorledes hjælp skal tilkaldes i tilfælde af ildebrand, og sådan vejledning er allerede i vidt omfang ydet, navnlig ved optagelse af meddelelse i telefonbogen. Justitsministeriet vil også i fremtiden have opmærksomheden henvendt på, at sådan vejledning ydes i fornødent omfang. Man finder derimod ikke, at der er tilstrækkelig anledning til, at planen for, hvorledes en modtagen alarmering viderebringes til det mødepligtige brandvæsen, bringes til almindelig kundskab.

Til § 15.

Bestemmelsen svarer til hovedsagen til udkastets § 18.

Til § 16.

Bestemmelsen svarer til kommissionsudkastets § 19.

Til § 17.

Bestemmelsen svarer til kommissionsudkastets § 20 om amtsbrandinspektører.

Justitsministeriet er enig med kommissionen i, at de hidtidige erfaringer med hensyn til distrikts-